

Jeg skal til Slutning kun med et Par Ord komme tilbage til, at Krydstoldvæsenet har øvet en god Virksomhed i mange Retninger, hvor Forholdene tillode det; men det har ikke Politimyndighed. Der er saaledes en Ting, der ofte volder Ulejlighed, nemlig det, at Skibe ankre, hvor Telegrafkabler ligge. Er der intet Søpoliti, kan ingen forhindre dem deri. Krydstoldsvæsenet har her paa egen Haand øvet Kontrol. Endvidere hvor en Ankerligger har smidt sig lige i Fyrlinien, der skal benyttes af Sejlere, og derved afskærer Synet fra Fyret. Ogsaa i slige Tilfælde har Krydstoldsvæsenet paa taget sig paa egen Haand at føre Tilsyn. Det har risikeret Ubehageligheder, men det har stølet paa Uniformen, der bæres af Assistenterne. Endvidere har det ydet den Slags Smaatjenester at overføre Læger og Præster til Øer, hvor der ikke findes Læge eller Præst. Kort sagt, det har arbejdet lidt som Søpoliti, men uden officielt Paalæg derom. Jeg kan altsaa være fuldstændig enig med den sidste ærede Taler i, at vi skulle afløse Krydstoldsvæsenet i dets *nuværende Form*; men det, jeg ønsker, er, at vi skulle lade det ske paa en saadan Maade, at det i Forbindelse med Fiskeriopsynet inden for Skagen blev et *Søpoliti for vore Farvande*, og det er i Grunden ogsaa det, Udtalelsen i Folketingets Betænkning gaar ud paa. Der staar udtrykkelig — naar det højtærede Formand tillader det, skal jeg oplæse det —: „Dersom de i Mellemtiden indhøstede Erfaringer“ — det vil altsaa sige den Tid, der ligger inden Afviklingen af de 10 Toldsteder og Afskaffelsen af de 10 Krydsfartøjer har fundet Sted — „stadfæste Rigtigheden af det foretagne Skridt, vil man da kunne skride til den fra mange Sider imødesete fuldstændige Opløsning af den nu brugelige Toldkontrol paa aaben Sø og give Krydstoldsvæsenets Skibe og Besætninger en mere tidssvarende Anvendelse“. Bag disse Ord ligger den Tanke, jeg her har fremsat. Jeg har i alt Fald forstaaet dem saadan, og derfor anbefaler jeg denne Tanke til den højtagede Ministers venlige Opmærksomhed.

Madsen-Mygdal: Jeg kan være enig i de Udtalelser, vi have hørt her i Salen i Dag, dels fra den højtærede Minister og dels fra de to ærede Talere, der nu have haft Ordet, naar de anbefale den her foreliggende Forhøjelse af de vedkommende Embedsmænds Lønninger. Jeg finder den rimelig og naturlig, saa meget mere som jeg er en Ven af det Princip, der er udtalt i Slutningen af det andet Tings Be-

tænkning, saaledes: „vellønnede Embedsmænd, men ikke flere end der behøves“. Jeg vil baade her og altid være med til at bevilge Lønninger, som ere anstændige, for vore Embeds- og Bestillingsmænd, men jeg vil paa den anden Side hævde, at man bør komme bort fra saadanne Embeder og Bestillinger, der ere overflødige, og indskrænke dem overalt, hvor det er nødvendigt. Det er i og for sig en gammel Tanke, som mine Meningsfæller have sluttet sig til i mange Aar.

Jeg glæder mig ved at høre den Enstemmighed, der er her i Salen om, at Krydstoldsvæsenet er saa temmelig overflødig, i alt Fald mindre nyttigt, ja, endogsaa har overlevet sig selv, som en af de ærede foregaaende Talere har bemærket, og at der altsaa er Enighed om, at der ikke er noget i Vejen for, at vi kunne indskrænke Krydstoldsvæsenet med 10 Fartøjer i de næste 5 Aar, og det er vel sandsynligt og rimeligt, at vi, efter at den Indskrænkning er iværksat, kunne gaa videre og gaa til at ophæve hele Krydstoldsvæsenet som en temmelig kostbar Indretning — som ærede Medlemmer vide, koster den 277,000 Kr. aarlig. Endvidere glæder jeg mig ved, at den højtærede Minister har sagt, at der ikke er noget i Vejen for, at Toldstedernes Antal kan indskrænkes; en Revision vil kunne foretages, saaledes lød den højtærede Ministers Ord. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at saaledes som Kommunikationsmidlerne ere for Tiden, og saaledes som de have udviklet sig mere og mere, ville vi godt kunne undvære adskillige Toldsteder uden videre Gene for Befolkningen. Der er en enkelt Ytring af den højtærede Finansminister, som jeg gerne vilde sige et Par Ord om, og det var den Udtalelse — jeg ved ikke, om jeg har opfattet den højtærede Minister rigtig, men jeg opfattede det i alt Fald saaledes —, at det maatte ligge udelukkende i Administrationens Haand at afgøre, hvilke 10 Toldsteder der nu skulle nedlægges. Der er vistnok en Meningsforskel mellem den højtærede Minister og mig paa dette Punkt. Hidtil har det dog været saaledes, at naar ny Toldsteder skulde oprettes eller ældre nedlægges, skulde det ske ved Lov, og det har den samløbe Lovgivningsmagt altsaa haft Raadighed over, og jeg antager ogsaa, at det vil blive saaledes her efter. Ganske vist nedlægges der 10 Toldsteder ved denne særlige Lov. Det sker altsaa ved Lov, men det er ikke bestemt, hvilke det skal være. Jeg antager, at det vil udvikle sig saaledes — i alt Fald har jeg forstaaet det